

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 22 NOIEMBRIE 1978¹

Lothar Mattheus
împotriva Doego Fruchtimport und Tiefkühlkost eG
(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, formulată de Amtsgericht
din Essen)

Cauza 93/78

În cauza 93/78

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de Amtsgericht din Essen pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

LOTHAR MATTHEUS, comerciant, din Windeck/Opperzau,

și

DOEGO FRUCHTIMPORT UND TIEFKÜHLKOST EG, din Dortmund,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea articolului 237 din Tratatul CEE

CURTEA,

compusă din domnii H. Kutscher, președinte, J. Mertens de Wilmars și A. J. Mackenzie Stuart, președinți de cameră, A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sorensen, A. O'Keeffe, G. Bosco și A. Touffait, judecători,

avocat general: domnul H. Mayras

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

¹ Întrucât prin Ordonanța din 23 martie 1978, primită la Curte la 14 aprilie următor, Amtsgericht din Essen, în temeiul articolului 177 din tratat, a adresat Curții de Justiție trei întrebări preliminare privind interpretarea articolului 237 din tratat, cu scopul de a se clarifica dacă aderarea Spaniei, a Portugaliei și a Greciei la Comunitățile Europene a devenit imposibilă într-un viitor previzibil din motive ce țin de dreptul comunitar;

² Întrucât întrebările își au originea într-un contract în temeiul căruia partea contractantă Mattheus se angaja să realizeze pentru întreprinderea Doego studii de piață în Spania și în Portugalia cu privire la anumite produse agricole;

¹ Limba de procedură: germana.

clauzele finale ale acestui contract erau formulate după cum urmează:

„Acest contract este încheiat în mod ferm pentru o perioadă de 5 ani. Mandatarul [Doego] are dreptul să rezilieze acest contract în cazul în care aderarea se dovedește – de fapt sau de drept - irealizabilă. Chestiunea imposibilității juridice este stabilită printr-o decizie a Curții de Justiție a Comunităților Europene. În eventualitatea unei rezilieri legitime, mandatarul își pierde dreptul la rambursarea cheltuielilor.

Acest contract intră sub incidența competenței instanțelor din Essen”;

3 atunci când Doego a reziliat contractul invocând prevederea citată, Mattheus a introdus împotriva acesteia o acțiune în justiție în fața Amtsgericht pentru a obține rambursarea cheltuielilor sale;

prin urmare, această instanță a adresat Curții de Justiție următoarele întrebări:

- „a) Articolul 237 din Tratatul CEE, singur sau împreună cu alte dispoziții ale Tratatului CEE, trebuie interpretat în sensul că stabilește, pe lângă condițiile formale definite la articolul 237, limite juridice de fond pentru aderarea țărilor terțe la Comunitățile Europene?
- b) Care sunt aceste limite?
- c) Prin urmare, aderarea Spaniei, a Portugaliei și a Greciei la Comunitățile Europene a devenit imposibilă într-un viitor previzibil din motive de drept comunitar?”;

Cu privire la procedură

4 Întrucât în temeiul articolului 177 primul paragraf din tratat: „Curtea de Justiție este competentă pentru a pronunța o hotărâre preliminară, ... privind interpretarea prezentului tratat...”;

în conformitate cu al doilea paragraf al acestui articol: „În cazul în care o astfel de întrebare este adresată în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care consideră că o decizie în această privință este necesară pentru pronunțarea hotărârii sale, să solicite Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la această întrebare”;

5 repartizarea competențelor astfel efectuată este imperativă, neputând fi modificată, sau exercitarea acestor competențe împiedicată, în special prin convenții între persoane particulare al căror scop este de a obliga instanțele statelor membre să solicite pronunțarea unei hotărâri preliminare privându-le de exercitarea independentă a competenței de apreciere recunoscută la articolul 177 al doilea paragraf;

6 întrucât faptele procedurii determină întrebarea de a ști dacă o clauză precum cea inclusă în contract între părțile în acțiunea principală și care este la originea prezentei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, care face ca legitimitatea rezilierii

contractului să depindă de o decizie a Curții de Justiție, nu este nulă ca fiind incompatibilă cu dispozițiile citate anterior;

cu toate acestea, nu a fost adresată o întrebare în acest sens de către instanța națională și ținând seama de ceea ce urmează, nu este necesar ca, din oficiu, Curtea să se pronunțe cu privire la acest subiect;

Cu privire la întrebările adresate

7 Întrucât în temeiul articolului 237 primul paragraf din tratat „orice stat european poate solicita să devină membru al Comunității. Acesta adresează cererea sa Consiliului care, după primirea avizului Comisiei, hotărăște în unanimitate”;

al doilea paragraf al acestui articol prevede că „condițiile de admitere și adaptările prezentului tratat pe care această admitere le antrenează constituie obiectul unui acord între statele membre și statul solicitant. Acest acord se supune ratificării de toate statele contractante în conformitate cu normele lor constituționale”;

8 aceste dispoziții stabilesc o procedură precisă și foarte clară pentru admiterea de noi state membre, pe parcursul căreia condițiile de aderare urmează a fi stabilite de autoritățile menționate chiar de articol;

astfel, condițiile juridice ale unei astfel de aderări rămân să fie definite în cadrul acestei proceduri fără a fi posibilă stabilirea prealabilă a conținutului acestora pe cale judiciară;

prin urmare, Curtea de Justiție nu se poate pronunța, în cadrul unei proceduri în temeiul articolului 177, cu privire la forma sau obiectul condițiilor care urmează să fie adoptate eventual;

în consecință, aceasta trebuie să declare că nu are competența pentru a răspunde întrebărilor adresate de Amtsgericht;

Cu privire la cheltuielile de judecată

9 Întrucât cheltuielile efectuate de Comisie, care a prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura în fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările adresate de Amtsgericht din Essen, prin Ordonanța din 23 martie 1978, hotărăște:

Curtea de Justiție nu este competentă pentru a se pronunța cu privire la întrebările adresate de instanța națională.

Kutscher	Mertens de Wilmars	Mackenzie Stuart	Donner	Pescatore
Sørensen	O'Keefe	Bosco		Touffait

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 22 noiembrie 1978.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
H. Kutscher